32004L0072

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2004/72/EK

(2004. gada 29. aprīlis),

ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK attiecībā uz pieņemto tirgus praksi, ar atvasinātiem preču instrumentiem saistītās iekšējās informācijas definēšanu, to personu saraksta sastādīšanu, kam ir pieejama iekšējā informācija, vadības veikto darījumu izziņošanu un paziņošanu par aizdomīgiem darījumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) ([1]), un jo īpaši tās 1. panta 1. punkta otro daļu un 2. punkta a) apakšpunktu un 6. panta 10. punkta ceturto, piekto un septīto ievilkumu,

apspriedusies ar Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju (EVRK) ([2]), lai saņemtu tehnisku padomu,

tā kā:

(1) Lai netraucētu normālai tirgus darbībai un tirgus integritātei, tirgus dalībniekiem jādarbojas godīgi un efektīvi. Konkrēti tāda tirgus prakse, kas kavē piedāvājuma un pieprasījuma mijiedarbību, ierobežojot pārējo tirgus dalībnieku iespējas reaģēt uz notikušajiem darījumiem, var radīt paaugstinātu risku tirgus integritātei, un tādēļ ir mazāk ticams, ka kompetentās iestādes to atzīs par pieņemamu. Turklāt tirgus praksi, kas veicina likviditāti, atzīs par pieņemamu drīzāk nekā to, kas samazina likviditāti. Mazāk ticams, ka kompetentās iestādes par pieņemamu atzīs tirgus praksi, kas saistīta ar tādu noteikumu pārkāpumiem, kuri izstrādāti, lai novērstu ļaunprātīgu tirgus izmantošanu. Tā kā tirgus praksei raksturīgas straujas izmaiņas atbilstīgi ieguldītāju vajadzībām, tad kompetentajām iestādēm jāpārzina jaunās un potenciālās izmaiņas.

(2) Lai kompetentās iestādes varētu atzīt konkrētu tirgus praksi par pieņemamu, ļoti svarīgi, vai šī tirgus prakse ir pārredzama tirgus dalībniekiem. Jo tā ir mazāk pārredzama, jo mazākas ir izredzes tikt atzītai. Tomēr strukturālu iemeslu dēļ prakse neregulētos tirgos drīkst būt mazāk pārredzama nekā tai līdzīga prakse regulētos tirgos. Kompetentās iestādes nedrīkst noraidīt šādu mazāk pārredzamu praksi kā tādu.

(3) Konkrēta tirgus prakse noteiktā tirgū nedrīkst apdraudēt ar to tieši vai netieši saistītu citu Kopienas tirgu integritāti neatkarīgi no tā, vai šie citi tirgi ir vai nav regulēti. Tādēļ jo lielāks ir tirgus integritātes apdraudējums šādā saistītā tirgū Kopienā, jo mazāka ir iespēja, ka kompetentās iestādes attiecīgo praksi atzīs par pieņemamu.

(4) Kad kompetentās iestādes vērtē to, vai konkrēta tirgus prakse ir pieņemama, tām jāapspriežas ar citām kompetentajām iestādēm, jo sevišķi gadījumos, ja eksistē pētāmajam tirgum līdzvērtīgi tirgi. Tomēr var būt apstākļi, kādos tirgus praksi kādā konkrētā tirgū var uzskatīt par pieņemamu, bet salīdzināmā tirgū citur Kopienā – par nepieņemamu. Ja rodas pretrunas sakarā ar tirgus praksi, kas vienā dalībvalstī ir pieņemta, bet otrā nav, tad, lai rastu risinājumu, ir iespēja šo jautājumu apspriest Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejā. Pirms izlemt par to, vai tirgus prakse ir pieņemama, kompetentajām iestādēm jānodrošina vispusīga apspriešanās un pārredzamība attiecībā uz tirgus dalībniekiem un tiešajiem lietotājiem.

(5) Ļoti svarīgi, lai tirgus dalībnieki atvasināto instrumentu tirgos, kuru pamatā nav finanšu instrumenti, gūtu lielāku juridisku noteiktību jautājumā par to, kas veido iekšējo informāciju.

(6) Lai aizsargātu tirgus integritāti, emitentiem vai personām, kas darbojas viņu vārdā vai viņu labā, ir vērts izveidot sarakstus, kuros uzskaita personas, kas strādā viņu labā saskaņā ar darba līgumu vai atbilstīgi citiem nosacījumiem un kam ir piekļuve iekšējai informācijai, kura tieši vai netieši attiecas uz emitentu. Šos sarakstus emitenti vai minētās personas var izmantot, lai kontrolētu šādas iekšējās informācijas plūsmu un tādējādi pildītu savus pienākumus attiecībā uz konfidencialitāti. Turklāt šie saraksti var noderēt arī kompetentajām iestādēm, lai uzraudzītu uz tirgus ļaunprātīgu izmantošanu attiecošos tiesību aktu piemērošanu. Attiecīgajām personām pieejamās iekšējāsinformācijas un šādas piekļuves iegūšanas datuma identificēšana

([1]) OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

([2]) EVRK izveidota ar Komisijas 2001. gada 6. jūnija Lēmumu 2001/527/EK (OV L 191, 13.7.2001., 43. lpp.).

ir vajadzīga emitentiem un kompetentajām iestādēm. Šādā sarakstā iekļautu personu piekļuve iekšējai informācijai, kas tieši vai netieši attiecas uz emitentu, neskar minēto personu pienākumu atturēties no iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas, kā noteikts Direktīvā 2003/6/EK.

(7) To darījumu izziņošana, ko veic personas, kuras pilda pārvaldes pienākumus emitenta labā vai paši uz sava rēķina, vai ar tām cieši saistītas personas, ne tikai sniedz vērtīgu informāciju tirgus dalībniekiem, bet ir arī papildu līdzeklis kompetento iestāžu veiktajā tirgu uzraudzībā. Augstākā līmeņa vadošajiem darbinieku pienākums paziņot par veiktajiem darījumiem neskar viņu pienākumu atturēties no iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas, kā noteikts Direktīvā 2003/6/EK.

(8) Darījumu izziņošanai jānotiek saskaņā ar tiem noteikumiem par personas datu pārsūtīšanu, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK [1] par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un par šādu datu apriti.

(9) Personai, kuras profesionālā darbība ir ar finanšu instrumentiem saistītu darījumu kārtošana, jāziņo kompetentajai iestādei par aizdomīgiem darījumiem, ja ir pietiekamas norādes uz to, ka šie darījumi var būt saistīti ar ļaunprātīgu tirgus izmantošanu, tas ir, ja darījumi dod pietiekamu pamatu aizdomām par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai tirgus manipulāciju. Konkrēti darījumi paši par sevi var neizraisīt nekādas aizdomas, taču aizdomas par iespējamu tirgus ļaunprātīgu izmantošanu var rasties kopskatā ar citiem darījumiem, noteiktu uzvedību vai citu informāciju.

(10) Šajā direktīvā respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā.

(11) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Eiropas Vērtspapīru komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Definīcijas

Direktīvas 2003/6/EK 6. panta 10. punkta piemērošanas nolūkā

1. "Persona, kas emitenta labā pilda pārvaldes pienākumus" ir

   a) emitenta pārvaldības vai pārraudzības iestādes loceklis;

   b) augstākā līmeņa vadošais darbinieks, kas nav a) apakšpunktā minētas iestādes loceklis un kam regulāri pieejama iekšējā informācija, kura tieši vai netieši ir saistīta ar emitentu, un kas ir tiesīgs pieņemt pārvaldes lēmumus, kuri ietekmē minētā emitenta turpmāko attīstību un uzņēmējdarbības perspektīvas.

2. "Persona, kura cieši saistīta ar personu, kas finanšu instrumentu emitenta labā pilda pārvaldes pienākumus" ir

   a) pārvaldes pienākumus pildošās personas laulātais vai laulātā vai cits šīs personas partneris vai partnere, ko attiecīgās valsts tiesību aktos uzskata par līdzvērtīgu laulātajam vai laulātajai;

   b) bērni, kas atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem ir pārvaldes pienākumus pildošās personas apgādībā;

   c) citi pārvaldes pienākumus pildošās personas radinieki, ar kuriem konkrētā darījuma veikšanas dienā tai vismaz gadu ir bijusi kopīga mājsaimniecība;

   d) visas juridiskās personas, tresti vai personālsabiedrības, kurās pārvaldes pienākumus pilda šā panta 1. punktā vai šā punkta a), b) vai c) apakšpunktā minēta persona vai kuras ir tiešā vai netiešā šādas personas pakļautībā, vai kuras izveidotas par labu šādai personai, vai kuru ekonomiskās intereses lielā mērā ir līdzvērtīgas šādas personas interesēm.

3. "Persona, kuras profesionālā darbība ir darījumu kārtošana" ir vismaz ieguldījumu sabiedrība vai kredītiestāde.

4. "Ieguldījumu sabiedrība" ir Padomes Direktīvas 93/22/EEK [2] 1. panta 2. punktā definēta persona.

[1] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

[2] OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.

5. "Kredītiestāde" ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK ([1]) 1. panta 1. punktā definēta persona.

6. "Kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde, kas definēta Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 7. punktā.

2. pants

Faktori, kas jāievēro tirgus prakses izvērtējumā

1. Lai piemērotu Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1. punkta otro daļu un 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka, vērtējot to, vai konkrēta tirgus prakse ir pieņemama, un neierobežojot sadarbību ar pārējām iestādēm, kompetentās iestādes ņem vērā faktorus, kuru neizsmeļošs uzskaitījums ir šāds:

a) konkrētās tirgus prakses pārredzamības pakāpe attiecībā pret tirgu kopumā;

b) vajadzība nodrošināt tirgus konjunktūras darbību un pienācīgu piedāvājuma un pieprasījuma mijiedarbību;

c) pakāpe, kādā konkrētā tirgus prakse ietekmē tirgus likviditāti un efektivitāti;

d) pakāpe, kādā konkrētajā praksē ir ievērots tirdzniecības mehānisms konkrētajā tirgū un ļauts tirgus dalībniekiem pienācīgi un laikus reaģēt uz jauno tirgus situāciju, ko radījusi minētā prakse;

e) risks, kuru konkrētā prakse rada tieši vai netieši saistīto regulēto vai neregulēto tirgu integritātei saistībā ar attiecīgo finanšu instrumentu visā Kopienā;

f) tādas konkrētās tirgus prakses izpētes rezultāts, ko veikusi kompetentā iestāde vai cita Direktīvas 2003/6/EK 12. panta 1. punktā minētā iestāde un kas jo īpaši attiecas uz to, vai ar konkrēto tirgus praksi ir pārkāpti noteikumi, kuri izstrādāti, lai nepieļautu ļaunprātīgu tirgus izmantošanu, vai pārkāpts rīcības kodekss attiecīgajā tirgū vai ar to tieši vai netieši saistītos tirgos Kopienā;

g) attiecīgā tirgus strukturālās īpašības, tostarp tas, vai tirgus ir regulēts vai neregulēts, tirgoto finanšu instrumentu veidi un tirgus dalībnieku veidi, ieskaitot to, kādā pakāpē attiecīgajā tirgū ir iesaistījušies privātie ieguldītāji.

Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes, vērtējot vajadzību pēc šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētā nodrošinājuma, jo īpaši analizē konkrētās tirgus prakses ietekmi uz galvenajiem tirgus parametriem, piemēram, uz īpašajiem tirgus nosacījumiem, kas ir spēkā pirms attiecīgās tirgus prakses ieviešanas, uz vidējo svērto cenu vienā sesijā vai uz dienas slēgšanas cenu.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka praksi, jo sevišķi jaunu vai potenciālu tirgus praksi, kompetentā iestāde neatzīst par nepieņemamu tikai tādēļ, ka šāda prakse nekad agrāk nav apstiprināta.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes regulāri pārskata pašu pieņemto tirgus praksi, jo īpaši ņemot vērā būtiskas izmaiņas konkrētajā vidē, piemēram, tirdzniecības noteikumu vai tirgus infrastruktūras izmaiņas.

3. pants

Apspriešanās procedūra un lēmumu publiskošana

1. Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1. punkta otrās daļas un 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, lemjot par to, vai atzīt vai turpināt atzīt par pieņemamu konkrētu tirgus praksi, ievēro šā panta 2. un 3. punktā noteikto procedūru.

2. Neierobežojot Direktīvas 2003/6/EK 11. panta 2. punktu, dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes, pirms atzīt vai neatzīt par pieņemamu attiecīgo tirgus praksi, pēc vajadzības apspriežas ar atbilstīgajām institūcijām, piemēram, ar emitentu, finanšu pakalpojumu sniedzēju, patērētāju, citu iestāžu un tirgus dalībnieku pārstāvjiem.

Apspriežu procedūra ietver apspriešanos ar citām kompetentajām iestādēm, jo īpaši tad, ja eksistē struktūras, apjoma vai darījumu veida ziņā salīdzināmi tirgi.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes publisko savus lēmumus par attiecīgās tirgus prakses pieņemamību, pievienojot atbilstīgu šādas prakses aprakstu. Dalībvalstis turklāt nodrošina to, ka kompetentās iestādes iespējami īsā laikā pārsūta minētos lēmumus Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai, kura tos tūlīt dara pieejamus savā tīmekļa vietnē.

Šis publiskojums ietver to faktoru aprakstu, kas ievēroti, pieņemot lēmumu par to, vai attiecīgā prakse ir uzskatāma par pieņemamu, jo īpaši tad, ja iepriekš izdarītie secinājumi par vienas un tās pašas prakses pieņemamību dažādu dalībvalstu tirgos ir atšķirīgi.

([1]) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.

4. Ja konkrētos gadījumos jau ir sāktas izmeklēšanas darbības, tad 1. līdz 3. punktā paredzētās apspriešanās procedūras uzsākšanu var novilcināt līdz izmeklēšanas beigām un iespējamai attiecīgo sankciju piemērošanai.

5. Tirgus praksi, kas atzīta par pieņemamu atbilstīgi 1. līdz 3. punktā paredzētajai apspriešanās procedūrai, nedrīkst mainīt, neizmantojot minēto apspriešanās procedūru.

4. pants

Iekšējā informācija attiecībā uz atvasinātiem preču instrumentiem

Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1. punkta otrās daļas piemērošanas nolūkā uzskata, ka lietotāji tirgos, kuros noris tirdzniecība ar atvasinātiem preču instrumentiem, gaida tādas informācijas saņemšanu, kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem šādiem atvasinātiem preču instrumentiem un ko

a) regulāri dara pieejamu lietotājiem minētajos tirgos, vai

b) kas jāpublisko atbilstīgi tiesību normām, tirgus noteikumiem, līgumiem vai paražu tiesībām attiecīgajā pamata preču tirgū vai atvasināto preču instrumentu tirgū.

5. pants

To personu saraksti, kam ir pieejama iekšējā informācija

1. Direktīvas 2003/6/EK 6. panta 3. punkta trešās daļas piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka to personu sarakstos, kam ir pieejama iekšējā informācija, iekļauj visas personas, uz kurām attiecas minētais pants un kurām regulāri vai neregulāri ir pieejama iekšējā informācija, kas tieši vai netieši saistīta ar emitentu.

2. To personu sarakstā, kam ir pieejama iekšējā informācija, ietver vismaz šādas ziņas:

a) visu to personu identitāti, kam ir pieejama iekšējā informācija;

b) iemeslu, kādēļ katra attiecīgā persona ir iekļauta šādā sarakstā;

c) datumu, kurā minētais saraksts ir sastādīts un atjaunināts.

3. To personu sarakstus, kam ir pieejama iekšējā informācija, nekavējoties atjaunina,

a) ja mainās iemesls, kura dēļ personu iekļāva minētajā sarakstā;

b) ja sarakstam jāpievieno kāda jauna persona;

c) norādot to, vai un kad sarakstā esošai personai iekšējā informācija vairs nav pieejama.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka to personu sarakstus, kam ir pieejama iekšējā informācija, glabā vismaz piecus gadus pēc sastādīšanas vai atjaunināšanas.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka to personu saraksta sastādītāji, kam ir pieejama iekšējā informācija, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ikviena minētajā sarakstā iekļautā persona, kurai ir pieejama iekšējā informācija, apzinās tiesību aktos paredzētos pienākumus un sankcijas, kas ir saistītas ar šādas informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai nepienācīgu izplatīšanu.

6. pants

Vadības veiktie darījumi

1. Direktīvas 2003/6/EK 6. panta 4. punkta piemērošanas nolūkā un neierobežojot dalībvalstu tiesības papildus šajā punktā paredzētajiem pienākumiem par paziņošanu noteikt vēl citus šādus pienākumus, dalībvalstis nodrošina to, ka par visiem darījumiem attiecībā uz akcijām, ko atļauts tirgot regulētā tirgū, vai ar tām saistītiem atvasinātajiem vai citiem finanšu instrumentiem, ja šos darījumus veic uz iepriekš 1. panta 1. un 2. punktā minēto personu rēķina, paziņo kompetentajām iestādēm. Minētajām personām jāievēro tie noteikumi par paziņošanu, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā reģistrēts emitents. Paziņojumu minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedz piecās darbdienās no darījuma dienas. Ja emitents nav reģistrēts dalībvalstī, tad minēto paziņojumu iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā jāsniedz ikgadējā informācija par akcijām atbilstīgi Direktīvas 2003/71/EK 10. pantam.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka, iekams darījumu kopapjoms kalendārā gada beigās nav sasniedzis piecus tūkstošus euro, paziņojums nav jāsniedz, vai arī paziņojuma sniegšanu var atlikt līdz nākamā gada 31. janvārim. Darījumu kopapjomu aprēķina, saskaitot summas, kas atbilst darījumiem, kurus uz pašu rēķina veikušas 1. panta 1. punktā minētās personas, ar summām, kas atbilst darījumiem, kurus uz pašu rēķina veikušas 1. panta 2. punktā minētās personas.

3. Paziņojumā ietver šādu informāciju:

a) tās personas vārds, kas emitenta labā pilda pārvaldes pienākumus, vai attiecīgā gadījumā tās personas vārds, kas ir cieši saistīta ar iepriekš minēto personu;

b) paziņojuma sniegšanas iemesls;

c) attiecīgā emitenta nosaukums;

d) finanšu instrumenta apraksts;

e) darījuma veids (piemēram, ieguve vai realizācija);

f) darījuma norises datums un vieta;

g) darījuma summa un apjoms.

7. pants

Aizdomīgi darījumi, par kuriem jāpaziņo

Direktīvas 2003/6/EK 6. panta 9. punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina to, ka iepriekš 1. panta 3. punktā minētās personas katrā atsevišķā gadījumā pieņem lēmumu par to, vai ir pietiekams pamats aizdomām par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu darījumos vai par tirgus manipulāciju, ņemot vērā faktorus, kas veido iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai tirgus manipulāciju un kas ir minēti Direktīvas 2003/6/EK 1. līdz 5. pantā, Komisijas Direktīvā 2003/124/EK [1], ar ko īsteno Direktīvu 2003/6/EK attiecībā uz iekšējās informācijas definēšanu un publiskošanu un attiecībā uz tirgus manipulācijas definēšanu, kā arī šīs direktīvas 4. pantā. Neierobežojot Direktīvas 2003/6/EK 10. pantu, uz personām, kuru profesionālā darbība ir darījumu kārtošana, attiecas tās dalībvalsts noteikumi par paziņošanu, kurā minētās personas ir reģistrētas vai kurā atrodas to galvenais birojs, vai – ja birojs ir filiāle – tās dalībvalsts noteikumi par paziņošanu, kurā atrodas attiecīgā filiāle. Paziņojumu adresē minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, kas saņem paziņojumu par aizdomīgiem darījumiem, šādu informāciju tūlīt pārsūta kompetentajām iestādēm, kas atbild par attiecīgajiem regulētajiem tirgiem.

8. pants

Paziņošanas termiņš

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja 1. panta 3. punktā minētajām personām kļūst zināmi fakti vai informācija, kas ir pietiekama, lai rastos aizdomas par attiecīgo darījumu, minētās personas par to paziņo nekavējoties.

9. pants

Paziņojuma saturs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kam ir pienākums veikt paziņojumu, pārsūta kompetentajai iestādei šādu informāciju:

a) darījuma apraksts, tostarp pasūtījuma veids (piemēram, ierobežots pasūtījums, tirgus pasūtījums vai citas pasūtījuma iezīmes) un tirdzniecības veids (piemēram, vairumtirdzniecība);

b) iemesli, kas radījuši aizdomas par to, ka darījums varētu būt tirgus ļaunprātīga izmantošana;

c) to personu identificēšanas līdzekļi, kuru vārdā darījums veikts, un pārējo attiecīgajā darījumā iesaistīto personu identificēšanas līdzekļi;

d) statuss, kādā darbojas persona, kam ir pienākums sniegt paziņojumu (piemēram, uz sava rēķina vai trešu personu vārdā);

e) jebkāda informācija, kam var būt nozīme aizdomīgā darījuma pārbaudīšanā.

2. Ja minētā informācija paziņojuma izdarīšanas brīdī nav pieejama, tad paziņojumā ietver vismaz iemeslus, kuru dēļ personām, kas sniedz paziņojumu, ir aizdomas par to, ka darījums varētu būt saistīts ar iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai tirgus manipulāciju. Visu pārējo informāciju kompetentajai iestādei sniedz, tiklīdz šī informācija kļūst pieejama.

10. pants

Paziņošanas līdzekļi

Dalībvalstis nodrošina to, ka paziņojumu kompetentajai iestādei var nosūtīt pa pastu, pa elektronisko pastu, pa telefaksu vai nodot pa tālruni, ja pēdējā gadījumā pēc kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz rakstisku paziņojuma apstiprinājumu.

11. pants

Atbildība un dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka persona, kas sniedz paziņojumu kompetentajai iestādei, kā minēts 7. līdz 10. pantā, par šo paziņojumu neinformē nevienu citu personu, jo sevišķi personas, kuru vārdā veikts attiecīgais darījums, vai ar šīm personām saistītas puses, izņemot likumā paredzētos gadījumus. Šīs prasības izpilde personai, kas sniedz paziņojumu, neuzliek nekādu atbildību, ja vien paziņojošā persona rīkojas godprātīgi.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes nevienai personai neizpauž par minēto darījumu paziņojušās personas identitāti, ja šāda izpaušana kaitē vai var kaitēt personai, kas paziņojusi par konkrēto darījumu. Šis noteikums neierobežo prasības par izpildes un sankciju režīmiem atbilstīgi Direktīvai 2003/6/EK un noteikumus par personas datu pārsūtīšanu, kas paredzēti Direktīvā 95/46/EK.

3. Godprātīga paziņošana kompetentajai iestādei, kā minēts 7. līdz 10. pantā, nav tādu ierobežojumu pārkāpums, kas ar līgumu vai ar jebkādu normatīvu vai administratīvu aktu paredzēti attiecībā uz informācijas izpaušanu, un neuzliek paziņojušajai personai nekādu atbildību saistībā ar šādu paziņojumu.

12. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2004. gada 12. oktobrim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minētos tiesību aktus, kā arī šo tiesību aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

[1] OV L 339, 24.12.2003., 70. lpp.

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 29. aprīlī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Frederik BOLKESTEIN